

Președintele Thomas S. Monson

Puterea preoției

Fie ca noi să fim purtători demni ai puterii divine a preoției pe care o deținem. Fie ca ea să ne binecuvânteze viețile și noi să o folosim pentru a binecuvânta viețile celorlalți.

M-am rugat și am studiat mult referitor la ceea ce aș putea spune în această seară. Nu vreau să ofensez pe nimeni. M-am gândit: „Care sunt încercările pe care le avem? Cu ce mă confrunt în fiecare zi, care mă face uneori să plâng noaptea târziu?”. M-am gândit că aș putea să încerc să vă vorbesc în această seară puțin despre acele încercări. Unele vor fi valabile în cazul tinerilor băieți. Altele vor fi valabile în cazul celor de vârstă mijlocie. Iar altele vor fi valabile pentru cei care sunt puțin trecuți de vârsta mijlocie. Nu vorbim despre vârsta foarte înaintată.

Astfel, vreau să încep pur și simplu prin a declara că a fost plăcut ca noi să ne aflăm împreună în această seară. Am auzit mesaje minunate și de actualitate referitoare la preoția lui Dumnezeu. Și eu, și dumneavoastră, am fost înălțați și inspirați.

În această seară, doresc să vă vorbesc despre aspecte care m-au preocupat mult în ultima vreme și pe care am simțit că trebuie să vi le împărtășesc. Într-un fel sau altul, ele, toate, se referă la demnitatea personală necesară pentru a primi și a exercita puterea sacră a preoției pe care o deținem.

Permiteți-mi să încep recitându-vă

două versete din secțiunea 121 din Doctrină și legăminte:

„Drepturile preoției sunt legate inseparabil de puterile cerului și... puterile cerului nu pot fi controlate și folosite decât în acord cu principiile dreptății.

Este adevărat că ele ne pot fi conferite; dar când încercăm să ascundem păcatele noastre, sau să ne satisfacem mândria ori ambiția inutilă, sau să exercităm nedrept controlul, sau stăpânirea sau constrângerea asupra sufletelor copiilor oamenilor în mod nedrept, iată, cerurile se retrag; Spiritul Domnului este întristat; și când este retras, amin preoției sau autorității celui om”¹.

Dragi frați, acesta este cuvântul categoric al Domnului în ceea ce privește autoritatea Sa divină. Nu ne putem îndoii de obligația pe care acesta o impune fiecăruia dintre noi, cei care deținem preoția lui Dumnezeu.

Noi am venit pe pământ în vremuri agitate. Busola morală a majorității oamenilor s-a mutat treptat în poziția „pot face aproape orice”.

Am trăit îndeajuns de mult pentru a fi martorul multora dintre transformările standardelor morale ale societății. Dacă standardele Bisericii și cele ale societății erau altădată în mare parte

compatibile, acum există o mare prăpastie între noi, și ea se adâncește tot mai mult.

Multe filme și spectacole de televiziune înfățișează un comportament care este contrar legilor lui Dumnezeu. Nu vă lăsați momiți de murdăriile indirecte și explicite care se regăsesc în acestea atât de des. Versurile multor cântece din ziua de azi intră în aceeași categorie. Profanarea, atât de predominantă în jurul nostru astăzi, nu ar fi fost niciodată tolerată în trecutul nu prea îndepărtat. Din nefericire, numele Domnului este luat în deșert tot mai mult. Amintiți-vă împreună cu mine porunca – una dintre cele zece – pe care Domnul i-a revelat-o lui Moise pe Muntele Sinai: „Să nu iei în deșert numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui”². Îmi pare rău dacă vreunul dintre noi a fost expus la limbajul profan și vă rog să nu-l folosiți. Vă implor să nu spuneți și să nu faceți nimic de care nu puteți fi mândri.

Stați complet departe de pornografia. Să nu vă permiteți să vizionați așa ceva, niciodată. S-a dovedit că ea creează o dependență care este extrem de dificil de învins. Evitați alcoolul și tutunul sau orice alte droguri și vicii de care vă va fi greu să scăpați.

Ce vă va proteja de păcat și de răul din jurul dumneavoastră? Eu susțin că o mărturie puternică despre Salvatorul nostru și despre Evanghelia Sa vă va ajuta să fiți în siguranță. Dacă nu ați citit Cartea lui Mormon, citiți-o. Nu vă voi cere să ridicați mâna. Dacă faceți aceasta rugându-vă și cu dorința sinceră de a cunoaște adevărul, Duhul Sfânt vă va arăta adevărul despre ea. Dacă este adevărată – și este – atunci, Joseph Smith a fost un profet care l-a văzut pe Dumnezeu, Tatăl și pe Fiul Său, Isus Hristos. Biserica este

adevărată. Dacă nu aveți încă o mărturie despre aceste lucruri, faceți ceea ce este necesar pentru a obține una. Este important ca dumneavoastră să aveți propria mărturie, pentru că mărturiile celorlalți vă vor ajuta doar până într-un anumit punct. Odată obținută, o mărturie trebuie să fie păstrată arzătoare și vie prin supunere față de poruncile lui Dumnezeu și prin rugăciuni și studiul scripturii cu regularitate. Fiți prezenți la Biserică. Voi, tineri băieți, participați la seminar sau la institut, acolo unde acestea vă sunt puse la dispoziție.

Dacă ceva este greșit în viața voastră, există o cale de ieșire. Încetați să faceți orice nedreptate. Vorbiți cu episcopul vostru. Oricare ar fi problema, poate fi rezolvată prin pocăință adecvată. Puteți deveni din nou curățai. Vorbind despre cei care se pocăiesc, Domnul a spus: „De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada”³ „și Eu, Domnul, nu-Mi mai amintesc de ele”⁴.

Salvatorul omenirii S-a autodescriș ca fiind în lume, dar nu din lume⁵. Noi, de asemenea, putem fi în lume, dar nu din lume, dacă respingem conceptele false și învățăturile false și rămânem fideli față de ceea ce a poruncit Dumnezeu.

În ultima vreme m-am gândit foarte mult la voi, bărbați tineri, care aveți vârsta la care vă puteți căsători, dar încă nu ați simțit că ar trebui să faceți acest lucru. Văd tinere domnișoare încântătoare, care doresc să se căsătorească și să crească familii și, totuși, șansele lor sunt limitate deoarece foarte mulți bărbați tineri amână să se căsătorească.

Această situație nu este nouă. Foștii președinți ai Bisericii au vorbit mult referitor la această situație. Vă împărtășesc doar unul sau două exemple dintre sfaturile lor.

Președintele Harold B. Lee a spus:

„Nu ne facem datoria ca deținători ai preoției când depășim vârsta de a ne căsători și ne sustragem de la a avea o căsnicie onorabilă cu aceste femei minunate”⁶.

Președintele Gordon B. Hinckley a spus următoarele: „Inima mea se îndreaptă către... surorile noastre necăsătorite, care tânjesc după căsătorie și nu par să o găsească... Am mult mai puțină simpatie față de bărbații tineri, care sub influența societății noastre au privilegiul de a lua inițiativa în această privință, dar în atât de multe cazuri, nu fac acest lucru”⁷.

Înțeleg că sunt multe motive din cauza cărora ezitați să faceți acel pas de a vă căsători. Dacă sunteți îngrijați că trebuie să vă întrețineți financiar soția și familia, vă asigur că nu este rușinos ca un cuplu să fie cumpătat și să economisească bani. În general, în timpul acestor perioade de încercare vă veți apropia și mai mult unul de celălalt, pe măsură ce învățați să vă sacrificați și să luați decizii grele. Probabil că vă este teamă să nu faceți o alegere greșită. Referitor la acest lucru, vă spun că trebuie să vă

exercitați credința. Găsiți pe cineva cu care puteți să fiți compatibil. Înțelegeți că nu veți putea să anticipați fiecare încercare ce poate apărea, dar fiți siguri că aproape orice poate fi rezolvat, dacă sunteți plini de resurse și sunteți hotărâți să faceți căsnicia voastră să meargă.

Probabil că vă distrați puțin prea mult fiind necăsătoriți, mergând în vacanțe extravagante, cumpărând mașini și jucării scumpe și, în general, bucurându-vă de o viață lipsită de griji, împreună cu prietenii dumneavoastră. Am întâlnit grupuri de-ale dumneavoastră care merg împreună și recunosc că m-am întrebă de ce nu ieșiți cu tinere domnișoare.

Dragi frați, vine un moment când este timpul să vă gândiți serios la căsătorie și să căutați o tovarășă alături de care să vreți să vă petreceți eternitatea. Dacă alegeți cu înțelepciune, și sunteți decisi să aveți o căsnicie reușită, nu există nimic în această viață care să vă aducă fericire mai mare.

Dragi frați, când vă căsătoriți, veți dori să vă căsătoriți în Casa Domnului. Pentru dumneavoastră, care dețineți

preoția, nu trebuie să existe o altă opțiune. Aveți grijă, ca nu cumva să vă distrugeți șansa de a vă căsători în acest fel. Puteți păstra limitele adecvate în timp ce curțați pe cineva și, totuși, să petreceți un timp minunat.

Acum, dragi frați, abordez un alt subiect despre care am simțit că trebuie să vă vorbesc. În cei trei ani de când am fost susținut ca președinte al Bisericii, cred că cea mai tristă și mai descurajantă responsabilitate pe care o am în fiecare săptămână este să mă ocup de anularea pecetluirilor. Fiecare a fost precedată de o căsătorie fericită în Casa Domnului, unde un cuplu iubitor începea o nouă viață împreună și aștepta cu nerăbdare să petreacă restul eternității unul cu celălalt. Și apoi, trec luni și ani și, dintr-un motiv sau altul, dragostea moare. Poate fi rezultatul problemelor financiare, al lipsei de comunicare, al temperamentului necontrolat, al amestecului socrilor, al faptului că s-a avut de-a face cu păcatul. Sunt multe motive posibile. În majoritatea cazurilor, nu divorțul trebuie să fie rezolvarea.

Majoritatea cererilor de anulare a pecetluirilor vine de la femei care au încercat cu disperare să facă să meargă căsnicia dar, care, într-un final, nu au putut depăși problemele.

Alegeți-vă cu grijă și prin rugăciune o tovarășă; iar când sunteți căsătoriți, fiți înverșunați în a fi loiali unul altuia. Un sfat neprețuit vine dintr-o mică placă înrămată pe care am văzut-o cândva în casa unui unchi și a unei mătuși. Pe ea scria: „Alege pe cine vei iubi; iubește persoana aleasă”. Există multă înțelepciune în acele câteva cuvinte. Angajamentul într-o căsnicie este absolut esențial.

Soția dumnevoastră vă este egală. În căsnicie niciun partener nu este superior sau inferior celuilalt. Trebuie să mergeți umăr la umăr în calitate de fiu și fiică a lui Dumnezeu. Ea nu trebuie să fie înjosită sau insultată, ci trebuie să fie respectată și iubită. Președintele Gordon B. Hinckley a spus: „Orice bărbat din Biserică ce... exercită stăpânire nedreaptă asupra [soției sale], este nedemn să dețină preoția. Deși un om poate fi rânduit, cerurile se retrag, Spiritul Domnului este intrisat și va fi amin preoției acelui om”⁸.

Președintele Howard W. Hunter a spus următoarele despre căsătorie: „Fericirea și succesul în căsnicie, în general, nu înseamnă atât de mult să te căsătorești cu persoana potrivită, ci să fii persoana potrivită”. Îmi place aceasta. „Efortul conștiincios de a-ți face partea pe deplin este cel mai

important element care contribuie la succes.”⁹

Cu mulți ani în urmă, în episcopia pe care o prezidam ca episcop, locuia un cuplu care avea deseori neînțelegeri foarte grave, foarte pline de ură. Adică neînțelegeri reale. Fiecare dintre cei doi erau siguri de poziția lor. Niciunul nu ceda în fața celuilalt. Când nu se certau, mențineau ceea ce aș numi un armistițiu incomod.

Într-o dimineață, la ora 2 a.m., am primit un apel de la acel cuplu. Voiau să vorbească cu mine și voiau să vorbească chiar atunci. M-am chinuit să mă dau jos din pat, m-am îmbrăcat și m-am dus la casa lor. Stăteau în colțuri opuse ale camerei, fără să vorbească unul cu celălalt. Soția a comunicat cu soțul ei prin mine. El i-a răspuns ei, adresându-mi-se mie. M-am gândit: „Cum, oare, vom reuși să împăcăm acest cuplu?”.

M-am rugat să am inspirație și mi-a venit ideea să le adresez o întrebare. Am spus: „Cât timp a trecut de când ați fost la templu și ați fost martori la o pecetuire în templu?”. Au recunoscut că trecuse mult timp de atunci. În alte privințe, erau oameni demni care dețineau recomandări pentru templu și mergeau la templu unde înfăptuiau rânduieli pentru alții.

Le-am spus: „Veți veni cu mine la templu miercuri dimineață la ora opt? Vom fi martori la o ceremonie de pecetuire de acolo”.

Au întreat la unison: „A cui ceremonie?”

Am răspuns: „Nu știu. Va fi ceremonia oricărui cuplu care se căsătorește în acea dimineață”.

În miercurea următoare, la ora stabilită, ne-am întâlnit la Templul Salt Lake. Toți trei am mers într-una dintre frumoasele camere de pecetuire, necunoscând nicio persoană din cameră, cu excepția vârstnicului ElRay L. Christiansen, pe atunci asistent al Cvo- rumului celor Doisprezece, o chemare de autoritate generală care exista la acea vreme. Vârstnicul Christiansen era desemnat să îndeplinească o ceremonie de pecetuire pentru o mireasă și un mire chiar în acea cameră în acea dimineață. Sunt convins că mireasa și familia ei s-au gândit: „Aceștia trebuie să fie prieteni de-ai mirelui”, iar familia mirelui gândea: „Aceștia trebuie să fie prieteni de-ai miresei”. Cuplul meu era așezat pe o banchetă mică la aproximativ 60 cm depărtare unul de celălalt.

Vârstnicul Christiansen a început prin a oferi sfaturi cuplului care se căsătorea și a făcut aceasta într-un stil minunat. El a menționat în ce fel trebuie un soț să-și iubească soția, cum trebuie s-o trateze cu respect și curtoazie, s-o onoreze ca fiind inima căminului. Apoi, el s-a adresat miresei despre modul în care ea trebuie să-și cinstească soțul ca fiind capul căminului și să-i fie sprijin în orice fel.

Am observat că, în timp ce vârstnicul Christiansen le vorbea miresei și mirelui, cuplul meu se mutase puțin mai aproape unul de celălalt. La scurt timp, ei stăteau unul lângă celălalt. Ceea ce mi-a plăcut este că amândoi se mutaseră în aproximativ același

timp. La sfârșitul ceremoniei, cuplul meu era așezat atât de aproape unul de celălalt de parcă *ei* ar fi fost noii însurăței. Fiecare zâmbea.

Am plecat de la templu în acea zi și nimeni nu a știut vreodată cine eram sau de ce veniserăm, dar prietenii mei se țineau de mână în timp ce au ieșit pe ușa din față. Disputele lor fuseseră lăsate deoparte. Nu a trebuit să spun niciun cuvânt. Vedeți, și-au amintit de propria lor zi de căsătorie și de legămintele pe care le-au făcut în Casa Domnului. Ei erau decizi să înceapă din nou și să încerce din greu de data aceasta.

Dacă oricare dintre dumneavoastră are probleme în căsnicie, vă îndemn să faceți tot ce puteți pentru a îndrepta tot ce este necesar, astfel încât să puteți fi la fel de fericiți cum ați fost când v-ați căsătorit. Noi, cei care suntem căsătoriți în Casa Domnului, suntem căsătoriți pentru timp și toată eternitatea și apoi trebuie să depunem tot efortul necesar pentru a avea o căsnicie eternă. Înțeleg că sunt situații în care căsnicia nu poate fi salvată, dar am un sentiment puternic că cele mai multe pot fi salvate și trebuie salvate. Nu lăsați căsnicia dumneavoastră să ajungă în punctul în care este în pericol.

Președintele Hinckley ne-a învățat că depinde de fiecare dintre noi, cei care deținem preoția lui Dumnezeu,

să ne autodisciplinăm, astfel încât să trăim în acord cu standarde mai înalte decât cele lumești. Este esențial să fim bărbați cinstiți și decenti. Faptele noastre trebuie să fie fără cusur.

Cuvintele pe care le rostim, modul în care îi tratăm pe alții și felul în care ne trăim viețile, toate ne influențează eficiența ca bărbați și băieți care dețin preoția.

Darul preoției este neprețuit. Poartă cu sine autoritatea de a acționa în calitate de slujitori ai lui Dumnezeu, de a-i binecuvânta pe cei bolnavi, de a binecuvânta familiile noastre și de a-i binecuvânta și pe alții. Autoritatea sa se întinde dincolo de vâlul morții, către eternitățile ce ne stau în față. În lume nu există nimic care să se poată compara cu acest dar. Păstrați-l, îndrăgiți-l, trăiți demni de el¹⁰.

Preaiubiții mei frați, fie ca neprihănirea să ne îndrume fiecare pas în timp ce călătorim prin viață. Astăzi și întotdeauna, să fim purtători demni ai puterii divine a preoției pe care o deținem. Fie ca ea să ne binecuvânteze viețile și noi să o folosim pentru a binecuvânta viețile celorlalți, așa cum a făcut El, care a trăit și a murit pentru noi – chiar Isus Hristos, Domnul și Salvatorul nostru. Aceasta este rugăciunea mea, în numele Său sacru, numele Său sfânt, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legămintele 121:36-37.
2. Exodul 20:7.
3. Isaia 1:18.
4. Doctrină și legămintele 58:42.
5. Vezi Ioan 17:14; Doctrină și legămintele 49:5.
6. „President Harold B. Lee's General Priesthood Address”, *Ensign*, ian. 1974, p. 100.
7. Gordon B. Hinckley, „What God Hath Joined Together”, *Ensign*, mai 1991, p. 71.
8. Gordon B. Hinckley, „Demnitatea personală de a exercita preoția”, *Liahona*, iulie 2002, p. 60.
9. *The Teachings of Howard W. Hunter*, ed. Clyde J. Williams (1997), p. 130.
10. Vezi Gordon B. Hinckley, *Liahona*, iulie 2002, p. 58-61.